

респондентите, даващи възможност за изработването на различни хипотези за социалния статус на общността и очертаването на най-общите им нагласи към процесите, протичащи в българското общество.

През 1992г. от Канцеларията на Президента на Републиката бе инициирано провеждането на социологическо изследване на тема “Етнокултурната ситуация в България”. То бе осъществено от научен колектив в състав: Живко Георгиев, Илона Томова, Майя Грекова и Красимир Кънев. Обхвана 777 респонденти цигани, 836 български турци, 797 българи мюсюлмани и 765 българи християни. В резултат от това изследване бе очертана картината на взаимоотношенията между основните етнически и религиозни общности в страната. Бяха измерени социалните дистанции помежду им. Получиха се ценни сведения за етническите и религиозните предразсъдъци и стереотипи, разпространени сред различните общности, за базисните им нагласи спрямо представителите на “другите” етнически и религиозни групи (10).

През 1994г. Международният център по проблемите на малцинствата и културните взаимодействия с финансовата подкрепа на PHARE-Демосгасу осъществи сложно интеркултурно изследване на тема “Връзки на съвместимост и несъвместимост между християни и мюсюлмани в българските земи”. В него взеха участие историци, етнографи и социолози. Проф. Вера Мутафчиева обрисова исторически формиралите се негативни стереотипи по отношение на циганите в българските земи (11). В социологическото изследване, проведено под ръководството на проф. Петър-Емил Митев, бяха интервюирани и 939 роми. Това изследване предостави възможност за наблюдение върху динамиката в отношенията между представителите на основните етнически и религиозни общности в страната и на промените в социалните дистанции между тях в сранение с началото на преходния период. Събрани бяха интересни данни за религиозните нагласи и практики на представителите на изследваните групи, както и за социално-икономическия им статус (12).

Изследването “Циганите в България в преходния период” си постави други цели. Основният акцент в него не е насочен към изучаването на взаимоотношенията между ромите и останалата част от българските граждани, на предразсъдъците, стереотипите и дистанциите помежду им. Главният интерес на изследователите е съсредоточен върху отражението на макросоциалните промени върху състоянието на ромската общност.